

Kommissionen, der tog Forbehold, siger udtrykkelig, at der absolut ikke vilde være noget til Hinder for, at de, naar loyelig Opsigelse havde fundet Sted, kunde gøre deres Krav gældende ved Strejke. Saa længe Medicinalhandelen og Medicintilberedningen, altsaa den farmaceutiske Virksomhed, er under privat Drift, kan der komme saadanne Situationer, at Medhjælperne mener sig tvungne til at foretage et Skridt, der kan medføre Strejke. Det gælder ogsaa for Læger, for den Sags Skyld ogsaa for Jordemødre, og jeg beder betænke, hvad der kunde komme ud af en Strejke paa disse Omraader. Jeg vil paa Forhaand afværge alle Glædesudtalelser i Anledning af, at det er mig, der taler i den Tone, ved at sige, at vi netop staa paa det Standpunkt, at al Sygepleje, al Medicinalhandel, al Læge- og al Jordemodervirksomhed skal ind under Staten. Vi kræver netop, at disse Virksomheder skal drives som Embedsgerning, saaledes at alle Samfundsborgere skal være forpligtede til udelukkende at lade sig behandle af de Embedslæger, Staten havde ansat, ja, jeg fristes til at sige, at der burde ikke være andre Læger i Staten end netop Embedslægerne. Men de Ulemper, som den højtærede Justitsminister har fundet i Paragraffen, som Kommissionen havde affattet den, og som kunde give Anledning til Misforstaaelser i Retning af, at vi kan faa Strejke, findes jo endnu, og hvis den højtærede Justitsminister vil undgaa det, skal han følge Socialdemokraterne og forlange, at Medicinalfabrikationen eller tilberedningen skal ind under Staten og Fordeelingen af Medicinen ligeledes.

I §§ 8 og 9 omhandles Regnskabsføringen og Kontrollen med samme. Ved § 11 er der sket den Forandring fra de bestaaende Forhold, at den Handelsret, Apotekerne hidtil har haft til at handle med alt muligt, bortfalder for de Apoteker, som først faar Privilegium efter denne Lovs Vedtagelse, og endvidere, at Læbæltet ikke skal have nogen Indflydelse for Apotekerne, noget, vi kunde ønske, det heller ikke havde for andre.

§ 12 omhandler Hospitalers og Sygehuses, Sanatoriens og lignende af Stat eller Kommune drevne Institutioners Ret til at lade tilberede Lægemidler paa ved-

kommende Hospital, naturligvis naar der ansættes en farmaceutisk Kandidat. Jeg ved ikke, om det kan forstaaes saaledes, men det burde under alle Omstændigheder være saaledes, at Kommuner, der har et, to eller tre Hospitaler, paa det ene Hospital kunde tilberede, hvad de maatte have Brug for ogsaa paa de andre Hospitaler. Det er mærkeligt nok, at en enkelt Stand i Kraft af et Privilegium skal kunne lægge sig paa tværs baade af Statens og Kommunens Interesser, og det forekommer mig, at selv om vi bibeholder det nuværende Privilegiesystem, burde Staten og Kommunen have Ret til at tilvirke Medicin uden Hensyn til, om den skulde benyttes netop paa det betræffende Hospital, der havde Laboratorium indrettet, eller ikke. Naar blot Medicinen skulde benyttes i samme Kommune eller alene til de fattige i samme Kommune, skulde Kommunen have Ret til at lave sin Medicin under de Forhold, jeg har omtalt. Foruden at Stat og Kommune skulde have Ret til selv at tilvirke Medicin, vilde det efter min Mening ogsaa være fuldt ud rigtigt, om man tillod de samvirkende Sygekasser, der her i København tæller langt over 100,000 Medlemmer, naar de ansætter en eller flere farmaceutiske Kandidater, at fabrikere den Medicin, som Lægerne foreskriver. Ganske vist vilde dette vel være et Tillæg til Loven, som ikke vilde vinde Anerkendelse hos Apotekerne, derimod tror jeg nok, at Sygekasserne vilde være glade, om noget saadant kunde føres igennem.

I § 14 er der gjort en Indrømmelse til et gammelt Krav om, hvor der er flere Apoteker, at komme bort fra, at de alle skal holde aabent baade Nat og Dag og baade Søn- og Helligdage. Dette er en Indrømmelse til Apotekerne og til Apotekermedhjælperne, men det kan komme til at virke generende for en Del af Befolkningen, det kan man ikke komme bort fra, og naar man gennemlæser Apoteker-sagens Historie, vil man se, at det, at man stillede Krav til Apotekerne med Hensyn til Kontrol, Visitation og ikke mindst med Hensyn til Pligten til at holde aabent baade Nat og Dag, fra først af har været medvirkende til, at man gav Apotekerne Privilegier. Men i Byerne og i København